

BIBLICKÉ ÚKOLY

1960

III. čtvrtletí

1. úkol — dne 2. července 1960

Z. s. 20.10

VĚČNÉ BOŽÍ OTCOVSTVÍ

Zlatý verš: 1. Janova 3, 1.

Úvod: „Aby posílil naši důvěru, učil nás Kristus oslovovat Boha jménem, které je těsně spjata s nejmilejšími vzpomínkami lidského srdce. Kristus nám dává přednost nazývat nekonečného Boha naším otcem. Používání tohoto jména je znamením naší lásky a důvěry k němu. Je i zárukou jeho vztahu k nám a jeho příbuzenství s námi. Abychom takovéto oslovení nepokládali za nějakou opovážlivost, Kristus je opakoval znovu a znovu. Přeje si, abychom se s tímto pojmenováním důvěrně seznámili.“ EGW.

N A Š O T E C

1. Kterým jménem učil Ježíš své učedníky nazývat Boha? Jak si máme tohoto jména vážit? Mat. 6, 9.

„Kristus poukazoval svým posluchačům na vladaře vesmíru. Pojmenoval ho novým jménem „Otče náš“. Tím ukázal všem, že Bůh má otcovskou péči o každého z nich. EGW.“

2. Jakou péči věnuje nebeský Otec svým dětem na zemi? Mat. 10, 29. 31; 18, 14. (Srovnej Mat. 6, 25—33.)

OTEC ZJEVEN V KRISTU

3. Jaký svrchovaný důkaz je podán o Boží otcovské lásce? 1. J. 4, 8—10. (Srovnej Jan 3, 16. Řím. 5, 6. 8.)

4. Jaké opatření učinil náš nebeský Otec, aby chom se s ním mohli seznámit? Mat. 11, 27. Jan 14, 6—9.

„Znát Boha znamená milovat jej. Jeho povaha musí být zjevena jako opak satanovy povahy. Zjevit ji mohla jen jediná bytost v celém vesmíru. Jen ten, kdo znal hlubokost Boží lásky, mohl o ní světu hovořit. To byl Ježíš Kristus.“
EGW.

5. Co působí Duch svatý v našich srdcích? Řím. 5, 5. Gal. 4, 6.

„Ten, který nechal zářit světlo z temnosti, je ochoten zaskvíti se i ve vašich srdcích, aby osvětlil lidi poznáním Boží slávy. Duch svatý zjeví vám božské věci a vstoupí je do vašich srdcí jako živou sílu.“ EGW.

6. Co je dále zahrnuto v oběti Syna Božího? Řím. 8, 32.

„Když Bůh dal tomuto světu všechny poklady nebeské, když nám Kristus dal celé nebe, vykoupil tak vůli, mysl i duši každé lidské bytosti. EGW.

PŘEDNOST SYNOVSTVÍ

7. Do jakého vzácného poměru k Otci jsme se dostali skrze Krista? 1. Jana 3, 1. 2.

„K svému lidu chová se Bůh jako otec a podle toho může od nás požadovat věrnost synovství.“ EGW .

„Čím více přemýšlíme o povaze Kristově ve světle kříže, tím více poznáváme milosrdenství, lásku a odpuštění, ozářenou světlem Boží ne-strannosti a spravedlnosti. Poznáváme zřetelněji neskonalé a věčné důkazy lásky Boží, která převyšuje lásku matčinu k jejímu ztracenému dítěti.“ EGW.

**8. Jak vstupujeme v to nové Boží příbuzenství?
Jan 1, 12. 13. Řím. 8, 14. 15.**

„Právě v kritické chvíli, kdy se satanu zdálo, že zvítězí, přišel Syn Boží s posláním Boží milosti. V každém věku a v každé hodině směřovala Boží láska k padlému lidstvu. Když však přišla plnost času, byl Bůh oslaven vylitím plnosti své spasitelné milosti.“ EGW.

**9. Co chce pro nás Bůh učinit? 2. Kor. 5, 14.
(Srovnej Řím. 8, 3. 4.)**

**10. Čím vychovává Bůh své syny a dcery? Žid.
12, 5—12.**

„Životní zkoušky jsou Božími dělníky, které mají z naší povahy odstranit všelikou nečistotu a hrubost. Když osekávají a odlabávají, hladí a leští, vždycky to působí bolest. Není snadnou věcí dát se brousit jako kámen, avšak kámen vyjde z toho všeho dobře připravený, aby mohl vyplnit své místo v chrámu nebeském.“ EGW.

**11. Co je konečným cílem dítek Božích? Kol. 1,
12—14. (Srovnej 1. Petra 1, 3—5.)**

PŘIBLÍŽENÍ SE BOHU V UPŘÍMNOSTI A DŮVĚŘE

12. V jakém duchu se máme přibližovat k nebeskému Otci? Jan 4, 23. Žid. 4, 16.
 13. Jakou jistotu má dítě Boží, které spočívá v Otcově lásce? Jan 10, 29. Řím. 8, 35—39.
-

2. úkol — dne 9. července 1960

Z. s. 20.06

SLOVO TĚLEM UČINĚNO JEST

Zlatý verš: 1. Tim. 3, 16.

Úvod: Účel vtělení: Kristus rozbil svůj stan uprostřed našich lidských stanů, aby mohl přebývat mezi námi a seznámit nás se svou božskou povahou a životem. Svou lidskostí se dotkl našeho lidství, svým božstvím spojuje nás s trůnem Božím. Jako Syn člověka dal nám příklad poslušnosti, jako Syn Boží nám dává sílu k poslušnosti. Satanovým úmyslem bylo způsobit věčné rozdělení Boha a člověka; ale v Kristu jsme úžeji spojeni s Bohem, než kdybychom nebyli nikdy padli. V Kristu jest spojena rodina nebeská s rodinou zemskou. Oslavený Kristus je naším bratrem. EGW.

SPOJENÍ LIDSTVÍ S BOŽSTVÍM

1. **Které jméno vystihuje účel narození Pána Ježíše? Mat. 1, 23. (Srovnej Jan 14, 8. 9.)**

„Božství a lidství bylo nevystižitelně sloučeno. Člověk a Bůh byl v jedné bytosti. V tomto spojení nalézáme naději pro padlého člověka. Hledíce na Krista v jeho lidství, hledíme na Boha a vidíme v něm odlesk Boží slávy a obraz jeho osoby.“

„Kristus by nebyl mohl nic učinit pro padlého člověka během své pozemské činnosti, kdyby jeho božská stránka nebyla bývala zastřena lidstvím. Nedostatečné schopnosti člověka nemohou vysvětlit tajemství prolínání dvou přirozeností, božské a lidské. Nikdy nemůže být vysvětleno. A přece je člověku dána přednost stát se účastníkem božské povahy a takto může do určité míry vejít do tohoto tajemství.“ EGW.

2. **Jak plné a dokonalé bylo božství vtěleného Krista? Jan 1, 1. (Srovnej Kol. 1, 15—19; 2, 9; Žid. 1, 1—3. 8.)**

3. **Jak plné a dokonalé bylo lidství vtěleného Krista? Jan 1, 14. Žid. 2, 14. 17. (Srovnej Fil. 2, 5—8.)**

„Kdyby nebyl cele člověkem, nemohl by Kristus být naším zástupcem. Nebyl by mohl dobýt pro lidstvo oné dokonalosti, již dosáhnouti je předností všech lidí. Ve svém lidství se uchopil božství a tuto přednost umožnil každému členu lidské rodiny. Kristus nečinil nic, co by nebylo možné učinit komukoliv z lidské rodiny, stane-li se účastníkem božské přirozenosti.“ EGW.

ZJEVENÍ NEKONEČNÉ LÁSKY

4. Jaká svrchovaná pohnutka přiměla Spasitele vzít na sebe lidství? Jaké byly jeho cíle v takovémto jednání? Ef. 5, 2. Tit. 2, 14. (Srovnej Žid. 12, 2.)

„Pohled na Spasitelovu nesmírnou lásku zušlechťuje myšlenky, očišťuje srdce, přetváří povahu.“
EGW.

5. Jaké dokonalé zjevení se uskutečnilo skrze vtěleného Krista? Jakou cenu má toto zjevení pro lidstvo? 2. Kor. 4, 6. Jan 17, 3. (Srovnej Jan 1, 4. 12; 18, 37.)

6. Kterými slovy zvěstoval náš Pán cíl svého misijního působení na zemi? Luk. 19, 10. Jan 10, 10; 18, 37.

7. Jaký svrchovaný dar udělil Bůh skrze Ježíše Krista? Řím. 6, 23. (Srovnej Jan 1, 4; 3, 16.)

PŘÍKLADNÝ ŽIVOT A ZÁSTUPNÁ SMRT

8. Jak dokonale zvítězil Kristus ve svém osobním boji proti hříchu? Co znamená jeho vítězství pro nás? 1. Jan. 3, 5; Žid. 2, 18.

„Ježíš snášel každé pokušení, které přichází na nás. Neměl jiné síly k použití než té, kterou můžeme použít i my. Jako člověk setkával se s pokušením a přemohl je v síle, dané mu Bohem.“
EGW.

9. Jak plně přijal Kristus odpovědnost za naše hříchy a smířil nás s Bohem? 2. Kor. 5, 21. (Srovnej 1. Petra 2, 24; 3, 18.)

10. Co nám umožnila smrt Kristova na Golgatě? Řím. 5, 8—11.

„S Kristem bylo zacházeno tak, jak jsme to zasloužili my. A nyní je s námi zacházeno tak, jak zaslouhuje On. Byl odsouzen pro naše hříchy, na kterých neměl účasti, abychom spravedlností ospravedlnění byli, na niž nemáme žádného podílu. Podstoupil naši smrt, abychom mohli obdržet jeho život.“ EGW.

VZKŘÍŠENÍ, NANEBEVSTOUPENÍ, PŘÍMLUVA

11. Jakého požehnaného ujištění se dostalo lidstvu Kristovým vítězstvím nad smrtí? 1. Kor. 15, 16—23. (Srovnej Zj. 1, 18.)
12. Jaké potěšující ujištění bylo dáno jeho učedníkům při jeho nanebevstoupení? Sk. 1, 9 až 11.
13. Čím se Kristus stal a co mohl pro nás učinit následkem svého vtělení? Žid. 2, 17. (Srovnej Žid. 4, 15. 16; 7, 25.)

3. úkol — dne 16. července 1960
Z. s. 19.59

SMÍŘENÍ SKRZE JEŽÍŠE KRISTA

Zlatý verš: 2. Kor. 5, 18. 19.

Úvod: „Satanovým úmyslem bylo způsobit věčné rozdělení Boha a člověka, ale v Kristu jsme úžeji spojeni s Bohem než kdybychom byli nikdy ne-

padli. Přijetím lidství se Spasitel spojil s námi páskou, která se nikdy neruší. V Kristu je spojena rodina nebeská s rodinou zemskou. Oslavený Kristus je naším bratrem.“

BEZ BOHA NA SVĚTĚ

1. **Jaký je poměr neobráceného srdce k Bohu a k duchovním věcem vůbec? Řím. 1, 21—23. 28. (Srovnej Řím. 5, 10; 8, 7. Ef. 2, 1. 11. 12.)**
2. **Jaké podněty převládají v životě lidí zlých? Jaké chování je toho výsledkem? Ef. 2, 2—5. (Srovnej Ef. 4, 17—19. Gal. 5, 19—21. Řím. 1, 24—32.)**

SMÍŘENÍ

3. **Co učinil Bůh ve své lásce k lidstvu, aby se hříšníkům dostalo smíření? 2. Kor. 5, 18. 19. Kol. 1, 19. 20. (Srovnej 1. Jana 4, 10.)**

„Láska je silnější nežli smrt. Tím, že nám Bůh dal svého Syna, dal nám v tomto jediném daru celé nebe.“ EGW.

4. **Co je příčinou radosti v nebi? Luk. 15, 7. 10.**
„Naše minulost může být sebe smutnější, když se přiblížíme ke Kristu takoví, jací jsme, slabí, bezmocní a bídní, pak nám náš soucitný Spasitel vyjde vstříc. Obejme nás ramenem své lásky a oděje nás bílým rouchem své vlastní spravedlnosti.“ EGW.

5. Co bylo hříšníkovi potřeba, aby mohl být smířen s Bohem? Řím. 5, 6—11. 18. 19. (Srovnej 1. Petra 3, 18.)

„Jen ten, kdo sám znal výšku i hloubku lásky Boží, mohl takovou lásku zvěstovat světu. Jedině přenesmírná oběť, kterou Kristus přinesl za padlé lidstvo, byla s to vyjádřit lásku nebeského Otce k padlému lidskému pokolení.“ EGW.

6. Co je zahrnuto ve slovech „vykoupení“, „smíření“, „oběť“, „zadostiučinění“, kterých se v Písmu sv. používá? Ef. 1, 7. Žid. 2, 17; 1. Jana 4, 10; Řím. 5, 11.

POKRAČOVÁNÍ DÍLA VYKOUPENÍ

7. Jaký další úřad je nutný v díle Kristově, aby se zásluhy Golgaty uskutečnily v životě každého z nás? Žid. 2, 17; 1. Jana 2, 1. 2. (Srovnej 1. Tim. 2, 5; Žid. 1, 3.)

Kristus je v nebeské svatyni, aby dokonal dílo vykoupení pro svůj lid. Tam působí pro svou církev na zemi. Očišťuje svatyni od hříchu svého lidu. Co je nyní naší povinností? Naší povinností je žít v souhlasu s dílem Kristovým a být s ním jedno.

8. Jaký je náš podíl v dobrodiní smíření na Golgatě? Jan 1, 12. 13. Žid. 4, 15. 16. (Srovnej Řím. 3, 23—26.)

9. V čem musíme růst, abychom obdrželi požehnání Boží milosti? 2. Petra 3, 18. 1. Jana 1, 7. (Srovnej 1. Jana 3, 3.)

10. Do jakého příbuzenství s Bohem vstupují ti, kdož přijali jeho milost a podřídili svůj život jeho vedení? Řím. 8, 14; 1. J. 3, 1.

„Pouze v síle třetí božské osoby lze odolat hříchu a přemoci jej. Duch Boží doplňuje dílo vykupitele světa. Tento Duch očišťuje srdce a věřící se Duchem svatým stává účastníkem božské přirozenosti. Kristus nám dal svého Ducha, abychom překonávali veškeré zděděné i pěstované sklony ke zlému, abychom měli pečeť jeho charakteru.“ EGW.

PŘEMĚŇUJÍCÍ MOC BOŽÍ MILOSTI

11. Jaký je poměr obráceného srdce k Bohu a k jeho zjevené vůli? Řím. 12, 1, 2. (Srovnej Kol. 1, 10—14. Řím 5, 1, 2.)

12. Do jakého poměru s Kristem vstupujeme vírou? Fil. 3, 9. 10.

„Každý, kdo přijímá Ježíše Krista vírou, je s ním spojen víc než příbuzenským svazkem. Stává se jedno s ním tak, jako On je jedno s Otcem.“ EGW.

13. Jaký je výsledek přeměňující moci Boží v našem životě? Gal. 5, 22. 23.

„Na této zemi, která byla skropena slzami a krví Syna Božího, má vzejít vzácné rajske semeno. V životě dítek Božích se mají zjevit pravdy jeho slova ve své vznešenosti. Skrže svou církev oznamuje Kristus svou povahu a zásady svého království.“ EGW.

4. úkol — dne 23. července 1960

Z. s. 19.51

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ MILOSTI

Zlatý verš: Žid. 4, 16.

Úvod: Mluví-li se v Písmu o tom, že se přibližuje království Boží, pak se tím nemyslí na nějakou zemskou říši. Tak nesprávně si to představovali i sami učedníci Pána Ježíše. Výrok „království Boží“ jak je použit v bibli, označuje království Boží milosti a slávy.

ZŘÍZENÍ KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

1. Co bylo hlavním předmětem kázání našeho Pána za jeho působnosti na zemi? Mat. 4, 17. (Srovnej Mat. 3, 2; 10, 7.)
2. Kdy bylo zřízeno království hláсанé Ježíšem? Mat. 12, 28. (Srovnej Mat. 11, 12. Luk. 16, 16. Kol. 1, 12. 13.)

„Království milosti bylo zřízeno hned po pádu člověka do hříchu, kdy byl pojat plán na vykoupení padlého pokolení. Od té doby existovalo v Božích cílech a jeho zaslíbeních a skrze víru se lidé mohli stát jeho účastníky. Avšak úplně bylo zřízeno teprve při smrti Kristově.“ EGW.

3. Kterou událostí bylo umožněno zřízení království Boží milosti? Žid. 2, 14. 15. Zjev. 12, 10. 11.

„Neporovnatelným darem svého Syna obklopuje Bůh celou zemi ovzduším milosti tak určitě, jako

ji obklopuje přirozené ovzduší. Všichni ti, kteří vdechují tento životodárný vzduch, budou žítí a dorostou v mužný věk v Kristu Ježíši.“ EGW.

POVAHA KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ MILOSTI

4. Jaká je povaha Ježíšova království, které zřídil při svém prvním příchodu? Luk. 17, 20. 21. Jan 18, 36. (Srovnej Mat. 6, 10.)

Nadarmo byli farizeové na stráži, aby viděli Kristovo království. Ono je duchovní podstaty. Šlo kolem nich a oni svýma neduchovníma očima nespátřili nikdy ani záblesk jeho příchodu.

5. Jakého způsobu používal Ježíš, aby lidem zobrazil vládu Boží milosti? Mat. 13, 24. 31. 33.

6. Co se dostalo Izraeli za jeho nevěru? Mat. 21, 43.

„To, co Bůh zamýšlel učinit pro svět skrze Izraele jako vyvolený národ, to vykoná skrze svou nynější církev. Svou vinici svěřil jiným vinařům.“ EGW.

PŘÍSTUP DO KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

7. Jak získáme přístup do království Boží milosti? Jan 1, 12. 13; 3, 3.

8. Jak shrnul Ježíš pravidla království Boží milosti? Mat. 5, 3—12.

„Kázáním na hoře chtěl dát svým posluchačům správnou představu o podstatě a povaze svého

království. Řekl jim však, za jakých podmínek lze tam vejít, takže si sami měli učinit závěr.“ EGW. „Probíráme-li blahoslavenství dle jejich pořadí, shledáváme v něm určitý postup v křesťanské zkušenosti. Kdo porozuměl, že musí mítí Krista, kdo lkal nad svými hříchy a s Kristem prošel školou utrpení, naučí se od něho také tichosti.“ EGW.

9. Jaké požadavky se kladou na všechny příslušníky království Božeho? Mat. 7, 21. Jan 14, 15.

ÚČASTNÍCI KRÁLOVSTVÍ MILOSTI

10. Jaké přednosti se dostane těm, kteří jsou účastníky tohoto království? Mar. 10, 28—30. Žid. 4, 16.

11. Co je základním zákonem království nebeského? Mat. 22, 36—40. (Srovnej Mat. 23, 23. Mich. 6, 8.)

12. Jaký ideál povahy je nám předložen? Mat. 5, 48. (Srovnej Fil. 3, 8—15.)

„Království Boží není zřízeno rozhodnutím zákonodárných shromáždění nebo velkých mužů světa. Ono je dílem Ducha svatého, který vstěpuje povahu Kristovu do srdce člověka.“ EGW.

13. Jaké místo má zaujímat království Boží v myslích a životech jeho příslušníků? Mat. 6, 33.

OSPRAVEDLNĚNÍ

Zlatý verš: 2. Kor. 5, 21.

Úvod: „Když kající hříšník poznává Kristovu oběť pro člověka a přijímá ji jako svou jedinou naději v životě tomto i budoucím, pak se mu dostává odpuštění. To je ospravedlnění vírou. Vírou se stává služebníkem Ježíše Krista nikoli pro nějakou svou dobrotu, nýbrž proto, že jej Kristus přijímá za své dítě. Ospravedlnění je opakem odsouzení a zatracení. Bůh odpouští přestoupení a hříchy pro Ježíše, který se stal smířčí obětí za naše hříchy. Skrze víru v Krista se dostává přestupník do Boží přízně a dostává život věčný.“ EGW.

OPATŘENÍ PRO SPRAVEDLNOST V KRISTU

- 1. Kolik lidí potřebuje spravedlnost Boží, kterou Bůh poskytuje skrze víru v Ježíše Krista? Řím. 3, 10. 23.**
- 2. Jak může spravedlivý Bůh prohlásit hříšníka za spravedlivého? Řím. 3, 23—26.**
- 3. Jak si Kristus vydobyl práva přisuzovat nám svou spravedlnost? Řím. 5, 19; 2. Kor. 5, 21. (Srovnej 1. Petra 3, 18.)**

- 4. Jak popisují pisatelé Nového zákona postup přenášení spravedlnosti Kristovy na nás? Řím. 4, 3. 5. 9.**

„Od přírody jsme hříšní, ale spravedlností Kristovou jsme učiněni spravedliví. Bůh nás pak pokládá za spravedlivé a podle toho s námi také jedná. Považuje nás za své děti. Kristus působí proti moci hříchu a kde se hřích rozmohl, tam se rozhojnila daleko více milost.“ EGW.

PŘIVLASTŇOVÁNÍ DARU KRISTOVY SPRAVEDLNOSTI

- 5. Jakou vlastnost musí projevit hříšník dříve, než ho může Bůh označit za spravedlivého? Luk. 18, 13. 14.**

„Vědomí potřeby pomoci, poznání vlastní duchovní chudoby a hříchu, to jsou první podmínky našeho přijetí u Boha. Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské.“ EGW.

- 6. Jak je odměněna touha po dosažení spravedlnosti? Mat. 5, 6.**

„Poznáme-li dokonalost povahy Kristovy, budeme toužit, abychom byli úplně obnoveni a přeměněni v obraz jeho čistoty. Vědomí jistého nedostatku v duši, hlad a žízeň po spravedlnosti je důkazem, že Kristus v srdci zapůsobil.“ EGW.

- 7. Co nás opravňuje dosáhnout spravedlnosti v Kristu? Sk. 13, 38. 39. Řím. 4, 4. 5.**

„Bůh zaslíbil hříšníkům odpuštění pod jednou podmínkou: tou je víra. Ne proto, že by víra

byla nějaká ctnost, která zaručuje spasení, ale proto, že víra se může chopit zásluh Kristových, prostředku proti hříchu. Když hříšník uvěří, že Kristus je jeho osobním Spasitelem, pak podle Božích neklamných zaslíbení se mu dostává odpuštění hříchu a ospravedlnění.“ EGW.

8. Co budou činit všichni, kteří chtějí být ospravedlněni skrze víru v Krista? Řím. 6, 13. 16.

„Ti, kdo jsou ospravedlněni, musí chodit rádi po cestě Boží. Nesouhlasí-li skutky s vyznáním, je to neklamným důkazem, že dotyčný není ospravedlněn vírou. Víra, která nepůsobí dobré skutky, neospravedlňuje duši.“ EGW.

POKOJ S BOHEM

9. Jaký požehnaný výrok doprovází dar Boží spravedlnosti? Řím. 4, 6—8.

„Jsme hříšní lidé. Svě dřívější hříchy nemůžeme odpykat, svá srdce si nemůžeme obnovit a vlastní mocí nedosáhneme posvěcení. Avšak Bůh zaslíbuj, že to pro nás učiní skrze Krista. Tomuto zaslíbení musíme věřit. Musíme své hříchy vyznat, Bohu se odevzdat a sloužit mu. Jakmile to učiníme, Bůh při nás vyplní své zaslíbení. Jestliže uvěříme zaslíbení a uvěříme, že jsou naše hříchy odpuštěny, pak budeme uzdraveni od svých hříchů tak, jako ten šlakem poražený.“ EGW.

10. Kterou radostnou zkušenost prožívají ti, kdož byli ospravedlněni skrze víru? Řím. 5, 1.

11. Jaké ovoce nese ten, kdo přijal Krista? Fil. 1, 10. 11; 1. Jana 2, 29.

„Víra působí skrze lásku a očišťuje duši. Víra pučí a kvete a dává hojnou úrodu vzácného ovoce. Kde je víra, tam jsou i dobré skutky. Kristus a věřící se stanou jedno a krása jeho charakteru se zjevuje v těch, kteří jsou skutečně spojeni se zdrojem moci a lásky. Kristus je nevyčerpatelným zdrojem ospravedlňující a posvěcující milosti.“ EGW.

12. Co činí člověka schopným, aby žil bohulibým životem? Řím. 8, 1—4. (Srovnej 2. Kor. 5, 14. Gal. 3, 11.)

„Satan tvrdil, že člověku je nemožné zachovávat Boží přikázání. Je pravda, že vlastní silou tak učinit nemůžeme. Ale Kristus přišel v lidské podobě a svou dokonalou poslušností dokázal, že jen lidství spojeno s božstvím může být poslušno každému přikázání Božímu.“ EGW.

VZRŮST V MILOSTI

13. Co činil Pavel ve snaze získat život věčný? Fil. 3, 12—14.

14. Jakého napomenutí máme dbát? Fil. 3, 15—17. (Srovnej 2. Petr. 3, 18. Ef. 4, 15.)

6. úkol — dne 6. srpna 1960

Z. s. 19.29

POSVĚCENÍ

Zlatý verš: Kol. 2, 6. 7.

Úvod: „Mnozí lidé se domnívají, že pokud jde o spasení, musí se o něj sami zasloužit. Pokud jde o odpuštění hříchů, doufají v Krista; potom se však pokoušejí spravedlivě žít z vlastní síly. Každá taková snaha musí selhat. Pán Ježíš to vyjadřuje slovy: „Beze mne nic nemůžete učinit.“
Náš vzrůst v milosti, naše radost, naše užitečnost, vše úplně závisí na našem společenství s Kristem. Jestliže každého dne a každé hodiny s ním žijeme a obcujeme, jestliže v něm zůstáváme, pak také rosteme v milosti. On je netoliko vůdcem, nýbrž i dokonavatelem naší víry. On je ten první i poslední. Má s námi být netoliko na počátku a na konci našeho života, nýbrž při každém kroku.“ EGW.

CO JE POSVĚCENÍ?

- 1. Jaká cesta se otevírá člověku, který nabyt zkušeností ospravedlnění vírou v Ježíše Krista? Fil. 3, 12—15.**

Písmo jasně učí, že dílo posvěcení vzrůstá. Při svém obrácení člověk nalézá pokoj s Bohem skrze krev smíření, avšak křesťanský život tím teprve začal. Nyní se má nést k dokonalosti, růsti až k dokonalé mužnosti, v míře vzrůstu Kristovy plnosti.

2. Co přichází v životě člověka, který byl ospravedlněn vírou v Krista? 1. Tim. 6, 11. 12.

„Šlechtná povaha bývá získaná osobním úsilím, milostí Kristovou a jeho zásluhami. Bůh udílí hřivny, my vytváříme povahu. V boji se zděděnými náklonnostmi musíme získávat vítězství za vítězství. Musíme přísně soudit sami sebe a nepomíjet ani jeden nesprávný rys povahy.“ EGW.

3. Co je zahrnuto v posvěcení? Kol. 2, 6. 7. 1. Petr. 5, 10. (Srovnej Řím. 6, 4.)

„Posvěcení záleží v radostném vykonávání denních povinností a v dokonalé poslušnosti vůle Boží.“ EGW.

CO POSVĚCENÍ DOVRŠUJE

4. Co nastává v osobním životě při pokračujícím posvěcení? Řím. 12, 1. 2; 2. Kor. 7, 1.

„Kvas, ukrytý v mouce, působí neviditelně a prokvasí všecko; tak i kvas pravdy působí skrytě, klidně a přitom ustavičně. Mění se naše přirozené náklonnosti a dostáváme nové myšlenky i pocity. Život Kristův se stává směrnicí k rozvíjení naší povahy.“ EGW.

5. Na kterém z Ježíšových učedníků byla nejlépe vidět změna povahy? Mar. 3, 17. Jan 13, 23.

„Jan neměl od přírody jemnost povahy, kterou se vyznačoval později v pokročilém věku. Měl své vážné nedostatky. Byl netoliko pyšný, samolibý, ale i prudký, vznětlivý a bojovný, když ho

někdo urazil. Spolu se svým bratrem jsou nazváni ‚synové hromu‘. Touha po pomstě a duch odsuzující kritiky byly jejich povahové vlastnosti. Avšak božský učitel pod tím vším viděl horlivé, upřímné a milující srdce. V životě učedníka Jana máme vzor posvěcení. Poddal se přetvořující moci Kristově a božská láska přeměnila jeho povahu.“ EGW. •

6. Jaká kázeň je často nutná v průběhu posvěcení? Žid. 12, 5. 6. 11. Zjev. 3, 19.

„Dříve než můžeme být vyproštěni z moci satanovy zevně, musíme být z jeho moci vyproštěni vnitřně. Pán dopouští zkoušky, aby nás zbavil zemského smýšlení a sobeckých, přísných, Kristu nepodobných vlastností povahy. Dopustí, aby na nás přišly hluboké vody soužení, abychom měli vroucí přání být očištěni od všech poskvrn a ze soužení vyšli čistší, posvěcenější a šťastnější. Když na nás přichází soužení, jest naše nitro často zatemněno sobectvím. Jsme-li však ve zkouškách trpěliví, pak po jejich přestání budeme vyzářovat povahu Boží.“ EGW.

7. Co ještě patří ke vzrůstu v posvěcení? Jak. 1, 2—6.

OBLEČENÍ KRISTOVOU SPRAVEDLNOSTÍ

8. Jaká zkušební otázka byla dána jednomu z přítomných v podobenství o svatební hostině? Mat. 22, 11. 12.

„Svatebním rouchem v podobenství je znázorněna čistá, neposkvrněná povaha, kterou budou

mít praví následovníci Krista. Církví je dáno, aby se oblékla ve kment čistý a bílý, nemající vrásky, ani poskvrny. Písmo praví, že kment čistý jest ospravedlňování svatých. (Zjev. 19, 8.) Všichni, kteří přijmou Krista za svého osobního Spasitele, dostanou neposkvrněný charakter.“

„Poddáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle zanikne v jeho vůli, naše myšlení bude jedno s jeho myšlením. Naše myšlenky budou ovládány Kristem. Pak budeme žít jeho životem. To znamená být oděn jeho spravedlností.“ EGW.

9. V jaké nebezpečí upadají ti, kteří nerozumějí Božímu plánu ospravedlnění? Řím. 10, 2. 3. Zjev. 3, 17.

„Snaha, aby si lidé svými vlastními skutky zasloužili spasení, přivede je nevyhnutelně k tomu, že se budou lidskými ustanoveními chránit proti hříchu. Když uvidí, že nemohou naplnit zákon, stanoví si pravidla a předpisy, aby donutili sami sebe k poslušnosti. Tím však odvrací své myšlenky od Boha k vlastnímu já. Láska k Bohu jim v srdci umírá a následkem toho i láska k bližnímu.“ EGW.

10. Kdy máme dosáhnout svatosti? Dnes, nebo až po ukončení doby milosti? Zjev. 22, 11.

PODOBNOST KRISTU

11. Jaký je cíl našeho posvěcení? Ef. 5, 27. Kol. 4, 12.

„Charakter utvořený podle božského vzoru jest jediným pokladem, který můžeme vzít sebou z tohoto světa do budoucího domova.“ EGW.

12. K jakému ideálu má křesťan spět? Co se stane, bude-li tak činit? 2. Kor. 3, 18; 1. Petra 1, 15. 16.

13. Kdy bude dílo posvěcení dokončeno? 1. Tes. 3, 12. 13; 1. Jana 3, 2. Juda 24.

Ospravedlnění trvá pouze chvíli, posvěcení vyžaduje celý život.

7. úkol — dne 13. srpna 1960

Z. s. 19.16

KONÁNÍ BOŽÍ VŮLE

Zlatý verš: Řím. 12, 2.

Úvod: Poslušnost je ovocem lásky. Bůh svou vůli nikomu nevnucuje. Nemá zalíbení v otrocké poslušnosti. Chce, aby ho všechno stvoření milovalo, protože je lásky hoden. Chce, aby ho poslouchalo pro jeho moudrost, spravedlnost a dobrotu. Všichni, kteří správně ocení tyto jeho vlastnosti, budou jej milovat.

POSLUŠNOST ZKOUŠKOU VYZNÁNÍ

1. Komu se dostane spasení? Žid. 5, 9.

2. Pouze komu je zaslíbeno vejít do království nebeského? Mat. 7, 21—33. (Srovnej Mat. 5, 19; 6, 10.)

„Vyznání ústy na boží váze nic neváží; jediné povaha rozhoduje o našem osudu.“ EGW.

3. Co dokazujeme tím, když ostříháme přikázání? Jan 14, 15. 21. 23. 24. (Srovnej Mat. 22, 37—40. 1. Jana 2, 5.)

„Veliký cíl, uložený v radě Boží, záleží v tom, zkoušet lidi a dát jim příležitost k rozvinutí osobité povahy. On zkouší, zdali přikázání jeho chtějí ostříhat či ne. Dobrymi skutky nelze si koupit lásku Boží, ale ony svědčí o tom, že láska Boží je v nás. Jestliže svou vůli oddáme Bohu, nebudeme pracovat proto, abychom si lásku Boží zasloužili. Jeho láska bude přijata jako dobrovolný dar a my, proniknutí touto láskou, s radostí uposlechneme jeho přikázání.“ EGW.

K R I S T Ů V P Ř Í K L A D

4. Jaké opatření učinil Bůh, aby nás učinil schopnými plnit jeho vůli? Řím. 8, 3. 4. 6. 2. Kor. 5, 14. (Srovnej Fil. 2, 13. Žid. 13, 21.)

5. Jak plně se podrobil Kristus vůli svého Otce, dokud žil jako člověk mezi lidmi? Jan 5, 30; 6, 38. (Srovnej Žid. 10, 7.)

„Pán Ježíš samého sebe zmařil; ve všem jeho počínání nikdy nevyniklo vlastní já, on všechno podřídil vůli svého Otce.“ EGW.

6. Jaký důkaz podrobení se Otcově vůli nám Kristus zanechal? Mar. 14, 36. Fil. 2, 8.

NAŠE ODPOVĚDNOST ZA POZNANOU PRAVDU

7. **Jaká odpovědnost je spojena s poznáním vůle Boží? Jaké jsou následky záměrného zanedbávání poznané povinnosti? Jak. 1, 22—25; 4, 17. (Srovnej Jan 15, 22. Sk. 17, 30.)**

„Každému člověku se dostane dostatek světla, aby mohl poznat povinnosti od něho požadované. Odpovědnosti člověka jsou úměrné jeho možnostem a schopnostem. Bůh dá každému dostatek světla a milosti, aby mohl vykonat dílo, které mu bylo svěřeno.“ EGW.

8. **Kterým podobenstvím Kristus zobrazil nebezpečí zanedbání poznané povinnosti? Mat. 7, 24—27; 21, 28—32.**

„Důkaz poctivosti nezáleží ve slovech, nýbrž v činech. Jestliže se k slovům nepojí náležité skutky, jsou bezcenné.“ EGW.

9. **Čím lidé nahrazují poslušnost jasné Boží vůle? Mar. 7, 7—9.**

„Láska k vlastnímu já a snaha kráčet snadnější cestou než jakou Bůh určil, je příčinou, proč lidé nahrazují Boží požadavky vlastními teoriemi a tradicemi.“ EGW.

10. **Je víra důvodem k tomu, abychom přestali poslouchat Boží zákon? Řím. 3, 31. (Srovnej Jak. 2, 17—24.)**

„Není-li Kristus zjeven ve skutcích spravedlnosti, jakékoli vyznání je bezcenné.“ EGW.

POSLUŠNOSTÍ MÁMĚ SPOLEČENSTVÍ S KRISTEM

11. Co je podmínkou poznání Boží vůle? Řím. 12, 2.

„Odsouzení na soudu není následkem života v bludu, ale zanedbání Bohem daných příležitostí ku poznání pravdy Boží.“ EGW.

12. Pouze jaký druh poslušnosti je Bohu přijatelný? Řím. 6, 17. Ef. 6, 6.

„Sami se nemůžeme vymanit ze satanova područí. Chceme-li však být oprostěni od hříchu a voláme-li ve své úzkosti o sílu, dostane se nám moci Ducha sv. a naplníme vůli Boží.“ „Pravá poslušnost prýští ze srdce. Kristus dělal vše celym srdcem.“ EGW.

13. Jaký je poměr znovuzrozeného člověka ke hříchu? 1. Jana 3, 6. 9; 5, 18. (Srovnej 6, 6—16.)

„Pokud sami nepřivolíme ke hříchu, potud žádná moc, ať už lidská nebo dábelská, nás nemůže poskvřnit.“ EGW.

14. Proč není dítko Boží bez naděje, upadne-li do hříchu? 1. J. 2, 1. (Srovnej 1. J. 1, 7—10.)

„Budeme-li oděni spravedlností Kristovou, nebudeme míti zalíbení v hříchu; Kristus v nás bude působit. A kdybychom se snad dopustili chyby budeme vždy nenávidět hřích, který přivedl Syna Božího na kříž.“ EGW.

„Povaha se nejeví v příležitostných dobrých anebo zlých skutcích, nýbrž v našich denních řečech a jednáních.“ EGW.

8. úkol — dne 20. srpna 1960
Z. s. 19.02

VÍRA A DŮVĚRA

Zlatý verš: 1. Jana 5, 4.

Úvod: „Bůh od nás nikdy nežádá, abychom něčemu věřili bez dostatečných důvodů. Jeho jsoucnost, povaha a pravdivost jeho slova, jsou provázeny takovými svědectvími, která se odvolávají na náš rozum. Takových svědectví nalezneme veliké množství. Avšak Bůh nevyloučil možnost pochybování. Naše víra se musí zakládat na důkazech, a nikoli na názornostech. Ti, kteří hledají důvody k pochybnosti, naleznou je. Lidé, kteří upřímně zpytují pravdu, naleznou dostatečné důkazy, o které se jejich víra může opírat.“ EGW.

CO JE VÍRA

1. Co je měrou naší schopnosti přijmout nesmírná Boží požehnání? Mat. 9, 29.
2. Co hovoří o víře Nový zákon? Žid. 11, 1. (Srovnej Mat. 21, 21.)

Víra se chápe ruky Kristovy v každém životním rozpoložení. Pravá víra je život. Živá víra skýtá stále více síly, pevné důvěry a činí z nás vítěze.

3. K čemu přirovnávají víru pisatelé Nového zákona? Proč je toto přirovnání vhodné? Ef. 6, 16; 1. Tes. 5, 8.
4. Proč je víra nutná? Žid. 11, 6. (Srovnej Řím. 1, 17; 5, 2.)

„Bůh nikdy nevede své děti jinak, než jak by si přály být vedeny, kdyby již na počátku viděly konec.“ EGW.

JAK PŮSOBÍ VÍRA

5. Kde má víra křesťanů svůj zdroj? Žid. 12, 2. (Srovnej Gal. 2, 16.)

„Život se může zdát těžký nebo zmatený; odevzdáme-li se však moudrému Mistru, uzpůsobí náš život i povahu ke své slávě.“ EGW.

6. Jak se projevuje opravdová víra v životě? Gal. 5, 6.

Víra, která jest činná láskou, jest jako zlato ohněm zprubované. Jenom takovou vírou můžeme být vedeni ve shodu s Bohem.“ EGW.

7. Jaká nezbytnost doprovází ryzí víru a osvědčuje její upřímnost? Jak. 2, 17. 18. 20.

„Pravá víra se projevuje v dobrých skutcích, neboť dobré skutky jsou ovocem víry. Když Bůh působí v srdci a člověk mu podřídí svou vůli a spolupracuje s ním, pak dotyčný přináší ovoce Ducha svatého a mezi úmysly srdce a praktickým životem je naprostá shoda.“ EGW.

JAK PĚSTOVAT VÍRU

8. Jaké opatření učinil Bůh pro pěstování víry a jejího rozvoje? Řím. 10, 17; 2. Tim. 3, 15. (Srovnej Gal. 5, 22. 23.)

„Písmo svaté je tím velikým nástrojem ku přeměně povahy. Kristus se modlil: „Posvětiž jich

V pravdě své; slovo tvé pravda jest.' Bádáme-li ve slově Božím a jsme-li jej poslušni, působí ono v srdci a přemůže každou nepěknou vlastnost. Duch svatý přichází, aby nás usvědčil z hříchu. Láskou ke Kristu vzdělává nás podle svého obrazu. Potom nás Bůh může použít k vykonávání své vůle." EGW.

9. Co činí naši víru schopnou, aby žil Kristus v nás? Gal. 2, 20. Ef. 3, 17.

VÍRA V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ

10. Jaká je úloha víry ve zkouškách a pokusech? Jaké požehnání přináší vítězná víra? Jak. 1, 2—4.

„Každé utrpení, i když se zdá krutým a trpkým, poslouží k požehnání tomu, kdo je bude u víře snášeti. Těžká rána, která ničí pozemské radosti, může být prostředkem, obracejícím zrak vzhůru k nebesům. Kolik lidí je, kteří by nikdy nebyli poznali Boha, kdyby je hoře nebylo přinutilo, aby u něho hledali útěchu!“ EGW.

11. Jaká je úloha víry v překonávání překážek a nebezpečí? Mat. 17, 20; 1. Jana 5, 4. (Srovnej Žid. 11, 33—38.)

„V pravé víře spočívá svěžest a radost, pevnost v zásadách a vytrvalost v předsevzetích, jež nemohou být zeslabeny časem, únavou ani těžkostmi.“

„Kristus věděl, že život jeho odevzdaných učedníků bude podobný jeho životu, že půjdou od ví-

těžství k vítězství. Zde sice se to tak zcela neukáže, ale poznají to zcela na věčnosti.“ EGW.

12. Jaké máme ujištění, že Bůh zná všechny naše potřeby a učinil pro ně opatření? Mat. 6, 31—33.

13. Co nám zaslubuje Spasitel v těžkostech života? Žid. 13, 5; 1. Petra 5, 7. (Srovnej Řím. 8, 28.)

„Ježíš vidí konec od počátku. Má východisko z každé nesnáze. Náš nebeský Otec má pro nás tisíce cest, třeba o nich nevíme. Ti, kdož přijmou tuto zásadu a kladou na první místo Boží službu a Boží čest, budou kráčet po rovné cestě a jejich těžkosti zmizí.“ EGW.

9. úkol — dne 27. srpna 1960

Z. s. 18.48

LÁSKA — KORUNA CTNOSTI

Zlatý verš: Efez. 4, 32.

Úvod: „Ve styku s lidmi se snažte vžít do jejich pocitů, jejich nesnází, jejich zklamání, jejich radosti i utrpení. Přirovnejte se k nim a jednejte tak, jak byste si přáli, aby se s vámi jednalo, kdybyste byli na jejich místě.“ EGW.

BOŽÍ LÁSKA K NÁM

1. Jaký je rozsah slova „láska“, používaného v Novém zákoně? Mat. 5, 43—47.

„Láska mírní přirozenou povahu, ovládá pocity, potlačuje nepřátelství a zušlechťuje náklonnosti. Tato láska je veliká jako vesmír. Když přebývá v srdci, proměňuje celý život a po celém okolí šíří požehnání.“ EGW.

2. Jakým způsobem je Boží nekonečná láska nejlépe zjevena? Řím. 5, 8; 1. Jana 4, 8—10.

„Sláva, zářící na tváři Ježíšově, jest slávou sebeobětující lásky. Ve světle Golgaty pozná každý věřící, že zákon sebezapření jest zákonem života pro zemi i pro nebe.“ EGW.

3. V čem se také projevuje Boží láska? Žid. 12, 6. Zjev. 3, 19.

„Bojem bude posílen duchovní život. Zkoušky, v nichž jsme dobře obstáli, rozvinou stálost povahy a vzácné duchovní ctnosti. Dokonalé ovoce víry, tichosti a lásky dozrává často nejlépe v bouři a utrpení.“ EGW.

4. Jen kdy plněji vystihneme a poznáme velikost lásky Boží k nám? Ef. 3, 17—19. Řím. 5, 5.

NAŠE ODPOVĚĎ NA BOŽÍ LÁSKU

5. V čem uplatňuje přirozený člověk své záliby? Jan 3, 19. (Srovnej 2. Tim. 4, 10.)

6. Jaká výstraha je dána křesťanu vzhledem k jeho náklonnostem? Kol. 3, 2; 1. Jana 2, 15.
„Láska musí být pohnutkou všech činů. Láska je základem panování Božího na nebi a na zemi

a musí být také základem křesťanské povahy. Jedině to může křesťana učinit stálým a ochránit jej; jedině to jej může zmocnit, aby mohl odpírat pokušením.“ EGW.

- 7. K čemu nás povede upřímná láska k Bohu?** Jan 14, 15. 23. 24; 1. Jana 5, 3. (Srovnej Mat. 22, 36—40.)

POUŽÍVÁNÍ ZLATÉHO PRAVIDLA

- 8. V čem nalézá upřímná láska k Bohu své nejvěrnější vyjádření?** Jan 13, 34. (Srovnej 1. Jana 2, 9—11; 3, 14; 4, 19—21.)

„Láska je základem pobožnosti. Ať je vyznání jakékoli, žádný člověk nemá ryzí lásku k Bohu, nemá-li nezištnou lásku k bratru a sestře. Je-li vlastní já ponořeno v Kristu, nese ovoce lásky.“ EGW.

- 9. Které dvě mocné pobídky nám dal Bůh, abychom byli milosrdní vůči svým bližním, i když nezasluhují milosrdenství?** Mat. 6, 14. 15. (Srovnej Luk. 6, 36. Ef. 4, 32; 1. Jana 4, 11, 12.)

„Kdo odepře odpustit, sám se zbavuje naděje na odpuštění.“

- 10. Kterou praktickou mírou měříme svou lásku k druhým?** Mat. 7, 12; 19, 19. (Srovnej Fil. 2, 2—4.)

„A když vyznavači jména Kristova budou užívat zásad tohoto zlatého pravidla, bude evangelium provázet táž moc, která je provázela za dob apoštolských.“ EGW.

11. Které podobenství ukazuje na upřímnou lásku k bližnímu? Které zásady jsou v něm stanoveny? Luk. 10, 30—37.

„Bůh dovolí, abychom přišli ve styk s utrpením a neštěstím, aby nás vyburcoval z našeho sobectví. On v nás chce rozvinout své povahové vlastnosti: soucit, milosrdenství a lásku. Službou jiným jsme přeneseni do jeho školy, abychom byli způsobilí pro službu nebeskou.“ EGW.

SVRCHOVANOST JEHO LÁSKY

12. Jenom co dává pravou hodnotu našim schopnostem, vědění, víře, činům, ba dokonce i mučednictví? 1. Kor. 13, 1—3.

13. Vyjmenuj některé charakteristické znaky lásky! 1. Kor. 13, 4—8.

14. Co je praveno o svrchovanosti lásky? v. 9. 10. 13.

10. úkol — dne 3. září 1960

Z. s. 18.33

KŘESŤANSKÁ DOSPĚLOST A DOKONALOST

Zlatý verš: Mat. 5, 48.

Úvod: „Každý, kdo se Bohu posvětil, bude ustavičně přijímat novou tělesnou, duševní i duchovní sílu. Nevyčerpatelné zdroje nebes jsou mu k dispozici. Kristus takové duši dává svého

ducha a svůj život. Duch svatý působí na srdce i mysl. Boží milost zvětšuje schopnosti. Kristovi spolupracovníci, kteří jsou se svým Mistrem takto ve spojení, mohou ve své lidské slabosti vykonat veliké věci.“ EGW.

IDEÁL DOKONALOSTI

1. Jaký ideál vytýčil Spasitel těm, kteří hodlají vstoupit do království nebeského? Mat. 5, 48.
2. Jaký je význam slova „dokonalý“, když je používán v Novém zákoně ku vyličení křesťanské zkušenosti? Fil. 3, 12—16.
3. Na základě které moudrosti se stáváme dokonalými? 1. Kor. 2, 6. Fil. 3, 15.

„Náš život může být v každém stupni rozvoje dokonalý. Ve spojení s Bohem budeme však zjevovat ustavičný pokrok. Posvěcení jest dílem celého života.“ EGW.

4. Kdo umožňuje naši dokonalost? Řím. 8, 1—4. Fil. 4, 13.

„Bůh nám v Ježíši Kristu nabízí prostředky, jimiž můžeme pollačit každý hřích a odolat i největšímu pokušení. Když vůle člověka spolupůsobí s vůlí Boží, přemáhá všecko. Bůh chce, abychom se pevně chopili Ježíše a tak dosáhli dokonalé povahy.“ EGW.

CESTY VEDOUCÍ K DOKONALOSTI

5. Co učinil Bůh, abychom byli schopni obdržet dokonalost? 2. Tim. 3, 16. 17. Žid. 13, 20—21.
- „Když se člověk odvrátí od lidské nedokonalosti a hledí na Ježíše, obdrží jeho charakter. Duch

Kristův působí na srdce člověka a přetvořuje je k obrazu Božímu. V každém prikázání a v každém zaslíbení slova Božího je síla a život Boží sám. Kdo vírou přijímá slovo Boží, obdrží přímo život a povahu Boží. Naplní-li slovo Boží naše srdce, bude řídit přání, očistí myšlenky, zjemní myšlení, obživí duchovní schopnosti i síly a zplodí v nás více soucitu a lásky.“ EGW.

6. Co však musíme sami dělat, abychom dosáhli dokonalosti? Žid. 12, 1. 2.

„Nikdo neříkej: Nemohu se zbavit chyb své povahy. Kdo dospěje k takovému rozhodnutí, jistě ztratí život věčný. Záleží i na naší vůli. Kdo nechce zvítězit, nezvítězí. Zkažeností neposvěceného srdce a nechotností poddati se vedení Božímu, vzniká opravdová těžkost. Pamatujte, že nikdy nedosáhnete vyššího cíle, než jaký jste si sami vytkli.“ EGW.

7. Které zkušenosti zejména spolupůsobí k vývoji křesťanské povahy? Žid. 12, 11. Jak. 1, 12. (Srovnej Žid. 2, 10.)

„Všemohoucí moc Ducha svatého jest ochranou pro každou upřímnou duši. Kristus nepřipustí, aby se pod moc nepřítelů dostala duše, která v pokoře a víře očekává jeho ochranu. Spasitel stojí stále po boku svých dítek, které jsou ve zkouškách a v nebezpečí.“ EGW.

ZNAKY DOSPĚLOSTI

8. Který rys povahy je vybrán za projev křesťanské dospělosti? Jak. 3, 2.

„Největším důkazem ušlechtilosti křesťana je sebeovládání.“

9. Která vznešená vlastnost svědčí o vyspělé křesťanské zkušenosti? Jak. 1, 4.
10. Jaký postoj k proměnlivostem života pozorujeme u vyspělého křesťana? Sk. 20, 24; 2. Kor. 4, 8—11.
11. Co jmenuje Písmo „svazkem dokonalosti“? Kol. 3, 14. (Srov. 1. Kor. 13, 13.)

PODOBNI KRISTU V JEHO PŘÍCHODU

12. Z čeho také se budeme radovat při příchodu Páně? 1. Petr. 4, 13. 14.
13. Jaký je poslední stupeň vzrůstu křesťana? Ef. 4, 13. 15. Žid. 6, 1. (Srovnej 1. Petr. 1, 15.)
- Ideálem křesťana je život Pána Ježíše. Jeho následovníci mají být tak dokonalí, jako byl on, jakožto Syn člověka.
14. Kdy budeme cele podobni svému Pánu? 1. Jana 3, 2. 3. Zj. 22, 11. (Srovnej 1. Tes. 3, 13.)

„On chce zříditi svůj obraz v srdcích lidí. Až bude povaha Kristova dokonale zřízena v jeho lidu, pak přijde, aby je požadoval jako své vlastnictví.“ EGW.

NÁVRAT NAŠEHO PÁNA

Zlatý verš: Jak. 5, 8.

Úvod: „Zvěstováním evangelia můžeme urychlit Kristův příchod. Nemáme tento den pouze očekávat, nýbrž k němu chvátat. (2. Petr. 3, 12.) Kdyby církev byla splnila svěřený jí úkol, byl by již celý svět dávno varován a Pán Ježíš by byl přišel na tuto zemi s mocí a slávou velikou.“

„V podobenství o desíti pannách ženich přišel o půlnoci, v nejtemnější hodině. Tak i příchod Kristův bude v nejtemnější době dějin tohoto světa. Veliké odpadnutí rozvine se v temnotu, tak tmavou jako půlnoc, tak neproniknutelnou jako zíněný pytel. Tato doba bude pro lid Boží nocí zkoušky, nocí nářku, nocí pronásledování pro pravdu; ale oné noci vyzařovati bude světlo Boží.“ EGW.

NADĚJE KRISTOVA PŘÍCHODU

1. Jakých výroků používá ap. Pavel, mluví-li o druhém příchodu Kristově? Tit. 2, 11—14.
2. Jaký slib učinil náš Pán vzhledem ke svému příchodu? Jan 14, 1—3.
3. Kdo bude připraven, když Ježíš opět přijde? Žid. 9, 28.

ŮČEL KRISTOVA PŘÍCHODU

4. Proč se Ježíš vrátí na tuto zemi? Mat. 16, 27. Zjev. 22, 12. (Srovnej Žid. 9, 27. 28.)

„Nejslabší právě tak jako nejsilnější mohou přijmout korunu nesmrtelnosti. Všichni, kteří moci boží milosti podřídili svůj život vůli Boží, mohou zvítězit. Každý náš čin padá na váhu, která rozhodne o našem vítězství nebo porážce. Odměna, daná vítězům, bude úměrná jejich úsilí a vážnosti, kterou vynaložili na její dosažení.“ EGW.

5. Proč není dána odměna věřícím hned při smrti? 2. Tim. 4, 1. 8. (Srovnej 1. Tes. 4, 15 až 17.)

6. Jaké odměny se dostane spravedlivým při příchodu Krista? 1. Kor. 15, 51—54; 1. Tes. 4, 15—17.

Naše osobní totožnost bude při vzkříšení zachována, ačkoli v jiné podstatě, než jsme byli uloženi do hrobu. Podivuhodné tvůrčí činy Boží jsou pro nás tajemstvím. Při vzkříšení bude mít každý člověk svůj vlastní charakter.

ZPŮSOB KRISTOVA PŘÍCHODU

7. Jak bude Kristův příchod ohlášen a s jakým výsledkem? Mat. 24, 31; 1. Kor. 15, 52; 1. Tes. 4, 16. (Srovnej Jan 5, 28. 29.)

8. Jaký viditelný zjevný důkaz bude doprovázet Kristovo zjevení se? Mat. 24, 27. Zjev. 1, 7. (Srovnej Sk. 1, 11.)

PŘÍPRAVA NA PŘÍCHOD KRISTŮV

9. K čemu nás Kristus napomíná, když neznáme dne ani hodiny jeho příchodu? Mat. 24, 42. 44.
10. K čemu vede naděje Ježíšova příchodu každou upřímnou duši? 1. Jan. 3, 2. 3.
11. Kterým podobenstvím zdůrazňuje Kristus důležitost přípravy na svůj příchod, ať se uskuteční kdykoli? Mat. 25, 1—13.
- „Lidé představeni bláznivými pannami, nejsou pokrytci. Váží si pravdy, podporují ji, cítí se přitahováni k těm, kteří pravdu znají; ale nepoddali se působení Ducha svatého. Nepadli na skálu Ježíše Krista, aby rozrazili a potřeli svou starou povahu. Spokojují se s povrchním působením. Neznají Boha, nepřemýšleli o jeho povaze, neměli žádného společenství s ním a proto nevědí, jak by mu měli důvěřovat, k němu vzhlížet a jemu žít.“ EGW.
12. Před jakým zvláštním nebezpečím varoval Ježíš své učedníky? Mat. 24, 4. 5. 48. Luk. 21, 34—36.
- „Zlý služebník si říká: Pán můj prodlévá! Nepraví, že Kristus nepřijde, neposmívá se myšlence druhého příchodu, ale myslí si a svými slovy i skutky dokazuje, že Pán Ježíš otálí. Působí i na druhé v tom smyslu, že Spasitel nepřijde tak rychle. Výsledek je pak: lhostejnost. Utrvzují se ve svém světském smýšlení a netečnosti.“ EGW.
13. Jaký rys povahy vypěstují všichni, kteří čekají na příchod Páně? Proč? Jak. 5, 7. 8; 1. Petra 1, 7. 13.

12. úkol — dne 17. září 1960

Z. s. 18.02

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ A ŽIVOT VĚČNÝ

Zlatý verš: Řím. 6, 23.

Úvod: „Mrtví slyšeli hlas z kříže: Dokonáno jest! Pronikl z dmi jeskynních hrobek a mnohé z nich probudil k životu. Tak tomu bude, když hlas Kristův zazní z nebe. Tento hlas pronikne hroby a otevře je, a mrtví v Kristu vstanou. Když Spasitel vstal z mrtvých, otevřelo se několik hrobů, avšak při jeho druhém příchodu všichni, kteří v Pánu umírali, uslyší jeho hlas a vstanou k slavnému nesmrtelnému životu. Táž moc, která probudila Krista z mrtvých, probudí i jeho církev a oslaví ji.“ EGW.

NADĚJE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

- 1. Které vzácné zaslíbení zahrnuje slavnou naději, ke které křesťan soustřeďuje svou víru? Tit. 1, 2; 1. Jana 2, 25.**

Nauka o zmrtvýchvstání byla mezi prvotními křesťany pokládána za mnohem důležitější, než je tomu dnes. Apoštolé ji neustále připomínali a jí povzbuzovali následovníky Kristovy k trpělivosti a v těžkostech se právě touto nadějí potěšovali. Dnes o ní zřídka kde slyšíme. A přece jde o nauku, která je v Písmu znovu a znovu připomínána.

2. **Jaký je nevyhnutelný následek hříchu? Co se praví v Písmu o smrti? Řím. 6, 23; 1. Kor. 15, 26.**
3. **Jak Bůh vrací hříšníkům naději věčného života? Jan 3, 16; 2. Tim. 1, 10.**

NAŠE JISTOTA ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

4. **Jak jediné můžeme dosáhnout této blahosla-
vené naděje? Jan 1, 4; 1. Jana 5, 11.**
5. **Na jakém podkladě je založena naše naděje
na vzkříšení? 1. Kor. 15, 12. 20; 1. Petra 1,
3. 4.**

„Ježíšovo zmrtvýchvstání představovalo konečné zmrtvýchvstání všech, kdo v Pánu spí. Učedníci poznali Spasitelovu tvář, jeho způsoby i mluvu. Jako Ježíš vstal zmrtvých, tak vstanou i všichni spící spravedliví. Poznáme své přátele právě tak dobře, jako učedníci poznali svého Ježíše.“ EGW.

PODMÍNKY ŽIVOTA VĚČNÉHO

6. **Která je první podmínka života věčného?
Jan 3, 36; 6, 47; 17, 3. (Srovnej Jan 11, 25. 26.)**
7. **Jaká je další podmínka, abychom obdrželi
život věčný? Mar. 13, 13. Řím. 2, 7. Zj. 2, 10.**

„Podmínky věčného života jsou dnes stále tytéž, jaké byly v ráji: dokonalá spravedlnost, soulad s Bohem, naprostá shoda se zásadami jeho zákona. Bůh učinil opatření, abychom mohli být

jemu podobni. On to sám chce vykonat za všechny, kteří proti tomu nestaví svou převrácenou vůli.“ EGW.

8. Koho musí mít každý, kdo chce žít věčně?

1. Jana 5, 10—13. Jan 5, 24.

„Kristus se stal s námi jedno tělo, abychom my se mohli ztotožnit s jeho duchem. Kristus v nás přebývá skrze svého ducha a přijmeme-li jej vírou, tvoří v nás počátek života věčného.“ EGW.

U D Ě L E N Í N E S M R T E L N O S T I

9. Kdy obdrží lid Boží život věčný tělesně?

Mar. 10, 30. Luk. 14, 14. (Srovnej Jan 6, 40.
2. Tim. 4, 6—8.)

10. K čemu musí dojít dříve, než vykoupení budou moci věčně žít? 1. Kor. 15, 50—55.

11. Jak popisuje Ježíš vzkříšení? Mat. 24, 30. 31.
Jan 5, 24—29.

12. Jak líčí Pavel tutéž událost? 1. Tes. 4, 13—17. Apoštol tedy nepotěšoval věřící v Tesalonice tím, že jejich zemřelí jsou již v nebi, jak se tomu děje namnoze dnes. On věřil a učil, že přijde den vzkříšení mrtvých a proměnění živých.

13. Jaký obraz nového života vidí Jan na nové zemi? Zjev. 22, 1—3; 21, 3. 4.

13. úkol — dne 24. září 1960
Z. s. 17.47

PŘICHÁZEJÍCÍ KRÁLOVSTVÍ SLÁVY

Zlatý verš: Mat. 25, 34.

Úvod: „S nevyslovitelnou láskou Ježíš vítá svoje věrné. Spasitel se raduje, že vidí ve svém království duše, které byly zachráněny jeho smrtí a ponížením. Vykoupení budou sdílet jeho radost, až spatří mezi vykoupenými i ty, kteří byli získáni pro Krista jejich modlitbami, jejich prací a obětí. Až se shromáždí kolem Božího trůnu, nevýslovná radost naplní jejich srdce, když uvidí ty, které získali pro Krista.“ EGW.

POČÁTEK KRÁLOVSTVÍ

1. Kterou událostí se vyznačuje počátek Kristova království? Mat. 25, 31. (Srovnej 2. Tim. 4, 1.)
2. Jaké prohlášení v nebi oznamuje zřízení tohoto království? Zjev. 11, 15. 17.
3. Jak popisuje Jan Kristovo převzetí moci? Zjev. 19, 11—16.

KRÁL A JEHO PODDANÍ

4. Jak přistupují věřící k trůnu Kristovy milosti? Žid. 4, 16.

Výraz „království Boží“, jak je používá bible, označuje jak království milosti, tak i království

slávy. Království milosti předkládá apoštol Pavel v epištole k Židům 4, 15. 16. Trůn milosti je symbolem království milosti, neboť trůn poukazuje na existenci království. Právě tak trůn slávy představuje království slávy a o tomto království se dovídáme ze slov Spasitelových, Mat. 25, 31. 32. Toto království je dosud před námi. K jeho zřízení dojde teprve při druhém příchodu Kristově.

5. Jaké pocty se dostane spravedlivým v Kristově věčném království? Mat. 13, 43. Zjev. 22, 5.

6. Jakým milostivým pozváním uvítá král své poddané v jejich věčném domově? Mat. 25, 34.

PŘÍSTUP DO KRÁLOVSTVÍ

7. Co budou mít na zřeteli ti, kteří usilují o vstup do přicházejícího království slávy? 2. Petr. 1, 10—11; 3, 11. 14.

„Není možné nechat se pohodlně nésti do nebe. Nebudeme-li usilovat, abychom získali vstup do Ježíšova království, nebudeme-li opravdově hledat, abychom zvěděli, co jsou jeho zákony, nejsme schopni k účastenství v jeho království. Lidé, kteří se zdráhají být na zemi spolupracovníky Božími, nepůsobili by spolu s ním také v nebi. Nebylo by radno vzít je do nebe.“ EGW.

8. Jakou zkušeností projdou všichni, kteří získají přístup do nebeského království? Sk. 14, 22; 2. Tim. 2, 12.

9. Kdo je hoden státi se dědicem zaslíbeného království? 2. Tes. 1, 4. 15. Jak. 2, 5.
10. Jakým procesem třibení projdou ti, kteří budou účastní věčného království? Mat. 13, 41—43; 25, 31—33.

NEKONEČNÝ ŽIVOT V DOKONALÉM SVĚTĚ

11. Čeho už nebude v tomto království? Zj. 21, 4. 8. 27; 22, 3. 15.

„Není to libovolnou, nerozvážnou radou Boží, která bezbožníky vylučuje z nebe. Oni sami vlastní vinou se vyloučili ze svatého společenství. Sláva Boží byla by pro ně šírajícím ohněm. Raději by si vyvolili zkázu a smrt, jen aby se mohli skrýti před tváří toho, jenž pro jejich vykoupení zemřel na kříži.“ EGW.

12. Jaké podivuhodné přednosti dostane se vykoupným v onom slavném budoucím království? Zjev. 21, 1—7. 22—25; 22, 1—5.

13. Co je praveno o stálosti Kristova slavného království? 2. Petr. 1, 11. Zjev. 11, 15.

„Velký spor věků je ukončen. Hříchů a hříšníků není více. Celý vesmír je čistý. Jediný tep souladu a radosti buší veškerým tvorstvem. Od toho, jenž vše stvořil, plyne život a světlo a radost všemi říšemi nekonečného prostoru. Od nejmenšího prvku až po největší svět, všechny věci ve své nezastíněné kráse a dokonalé radosti hlásají, že Bůh láska jest.“ EGW.